

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-o poziție în jidoul parazitar și în România necinstit
și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori ... Lei 160
Pentru intelectuali ... Lei 200
Pentru Instiții și fabrici ... Lei 500

O lacrimă pentru un om.

de Victor Lazarescu.

Treisprezece... Număr nenorocos, număr aducător de rele. Toți se feresc de el, la toți li-e teamă de el, toți caută să-l întânujoare Singur unul nu l-a ocolit și acela s'a stins precum se stinge o stea în adâncul vîzduhului! Si acel unul se cheme Aurel Vlaicu...

Oh! Zi de treisprezece ce crudă ai putut fi...

E vorba de anul 1913 Septembrie 13... La Orăștie începuseră serbările Asociației. Lumea din foate părțile da năvală. Feciori îmbrăcați în haine de sărbătoare, tinere fete cu flori la brâu și bătrâni cu frunțea arsă de soare; toți alergau, toți se grăbiau spre acel orășel. Nici unul nu voia să lipsească fiind că ar fi fost un păcat prea mare, prea de neînțețat...

De departe, de departe... tocmai din spări capitala țării românești, din spări București, ultimul dintre întârziati se grăbea și el să ajungă. Era o zburătoare gigantică, un vultur năprasnic ale cărui aripi străluclau la lumina soarelui. Era pasarea măeastră a Tânărului inginer român Aurel Vlaicu.

Ea zbură mereu, zbură zpre linia neagră ce se întrează spre apus... zbură spre stâncile pline de jale a Carpaților ducând pe gâtul ei pe acel tiner, în pieptul căruia zvâcnea o inimă caldă, numai la gândul că acel obstacol, spre care erau îndreptați ochii plini de lacrimi ai unui părinte gârbovit sub povara anilor, ar putea fi trecut...

Oh! ce-ar fi fost, de-ar fi putut el trece peste acel șir de munți, ce despărțiau pe frați de frați... Ce-ar fi fost să treacă netulburat de jandarmul ungur... Ce-ar fi fost?... Împlinirea celui mai frumos vis a tinerului român, a visului, ce l-a chinuit ani întregi, ce nu l-a dat pace să se odihnească, ce-l tulbură încă din seurile când mic se plimbă dealungul Mureșului... Da, ar-fi fost înplinirea acestui vis...

Dar povestea eternă a acelora, ce aleargă după ideal și aceiași. Atunci când se văd mai aproape de el, atunci când simt că sunt gata, să-l vadă realizat, atunci dispără pentru totdeauna...

Și astfel ultimul dintre întârziati n'a mai sosit la serbările dela Orăștie să primească publicul cu zborul său de rândunică. N'a mai sosit...

El se stingea departe — undeva largă Brănești — c'o lacrimă în ochi că nu și putea vedea îndeplinit visul...

* * *

A avut și el un vis și visul acesta l'a omorât. Prea era frumos, prea era sublim, prea era sfânt! Si e știut că visurile cele mai frumoase le plătim mai scump.

El s'a stins dar numele lui a rămas; a rămas în sufletele tuturor. Si nu numai a românilor din ori ce loc dar chiar și a străinilor, cari în urma victoriilor câștigate pe câmpul de la Aspern, i-au cioplit nemurirea. El a fost primul sol al unui vis milenar, întâiul din sirul celor căzuți pe câmpul de luptă. Visul lui l-a

făcut prima jertfă. El a murit, prevestind însă izbânda... a murit moarte de erou, întrând în pământ cu virtutea militară pe piept. Movila lui din cimitirul Bellu formează „întâiul popas al unui vis în drumul ei de triumf”.

Acum când se înplinesc 15 ani de la moartea marelui erou e o datorie a fiecărui om ce vorbește și simte românește, să înalte ochii spre cer și să verse o lacrimă pentru acel ce a făcut fală numelui de român, pentru acela ce și-a dat viața pentru o idee atât de frumoasă, atât de mareată pentru nefericitul sau prea fericitul Aurel Vlaicu feciorul „telei Ana” și a lui „neica Dumitru” din Binținți.

SOVINISMUL LIPOVEI.

Duminica trecută, un incident neașteptat, mai mult de cât s-ar fi putut crede, a dovedit că și de anemic în această localitate sentimentul național. Pe terasa hotelului „Central” a izbucnit un scandal între un jidan din Lipova și doi excursioniști, un advocaț și un profesor, ambii din Timișoara. Stârșitul a fost, că pumnul D-lui advocaț a lăsat față jidoului săngeroză.

Nu ne interesează motivele incidentului, nu suntem chemați să constată virovăția sau pe provocator, ne interesează laturea psihică, reacțiunea mulțimii. Ca la un signal de alarmă — deși răfușala era terminată — s-a strâns în jurul celor doi stâni toată jidania, o întreagă leprozerie, ba chiar și șvabi, unguri. A început o adougătă emulare de sudalme. Sângeli jidovesc, care se prelungea pe față pâlnuitului, i-a infuriat. Unii au alergat după polițiști, alții după jandarmi. Încurajați de corul huiedușilor, cei doi români au fost conduși la casa comunală, apoi la jandarmerie. Aici imediat s'a prezentat și micul parchet: un domn judecător ungur însoțit de medicul circumscriptiei și victimă. D-l judecător a prestat cu laudă examenul de energie națională. Refuzând prezentarea advocatului „delicvent” și interzicând fumatul, a ordonat detinerea lor până dimineață — cea ce nu s'a întâmplat, căci jandarmul mai conștiu de gravitatea situației decât d-l judecător, a cerut ordin în scris, pe care însă nu l'a primit. D-l medic în urma unei vizite microscopice a eliberat imediat jidoului un certificat medical constând lezjune corporală grea, refuzând însă — din ordinul d-lui judecător — eliberarea unui certificat medical și d-lui advocaț care de asemenea era lovit.

Și acum puțină aprofundare! Un simplu incident, o pâlmuire reciprocă atât de des întâlnită. Fiind însă în joc o față băloasă de jidan, toți semenii acestei rase parazitare s'au revoltat. Revoltarea lor nu era produsul sentimentului umanitar, căci minenii nu stiau motivul incidentului, nici de vre-o intervenție nu era nevoie, ci o manifestare de ură contra românilor. Un caz rar de transformare fulgeratoare a milogirii ereditare în bestialitate.

Voi hiene, voi șacali ai sufletului românesc, lipitori cari ce ventuzele voastre sugăti seva poporului nostru, acaparați truda țăranului sărac nici o milă de chipul lui de ceară, de luciul boalaivios al ochilor scufundați în orbite, ați ajuns până la gradul acela de nerușinare, încât să manifestați fățuș contra sentimentului național? Pământule! Ești îmbibat cu atâtă sânge românesc, ascultă strigătul atâtă sute de morți, cari mănuși se svârcoleșc în morminte, înghețe-i!

Dar micul parchet? D-le judecător! de 10 ani te hrănești cu pâine românească, asigurându-ți sub bărbie un respectabil țesut gras, ce te-a îndemnat să te prezintă nechemat la jandarmerie, să procedezi aşa cum ai procedat, când unică relație ce posedai asupra incidentului a fost numai lacrimile jidoului? Ai destul teren de ostilitate națională chiar în cadrele profesionale d-tale. Purtându-te așa de bizar față de doi români, cari sunt cineva, nu îți-ai dat seama că subordonatele atribuțiile D-tale relațiilor de pretinie cu un jidan? Ce-al zice, dacă D-l advocaț, pe care sărac nici-o ascultare prealabilă l'ai declarat „delicvent” sau D-l profesor, ar azista la o sedință, și ar constata, că în limbajul D-tale limbi română e lipsită de sufixe și prefixe? Despre scris nu mai vorbim. Sub regimul trecut, un judecător român într-o astfel de situație nu putea mâncă pâinea statului.

Despre D-l medic nu mai amintim. E apendicele vermiciform al D-lui judecător. A eliberat un certificat pentru lezjune corporală grea, termen de vindecare peste 14 zile, ceeace nu l'a impiedicat pe jidan ca a doua zi să rânnască pe stradă.

Așteptăm urmările, convingă că d-l advocaț și d-l profesor, nu se vor lăsa să fie acuzați de lașitate. Până atunci românilor lipoveni le spunem: Nu lăsați să adoarmă conștiința națională, fiți conștiți de ființa neamului, cu atât mai vârstos, că în toate oficiile șefii sunt străini.

Se deschid școlile!...

Sosesc zile posomorâte cu dimineați și seri răcoroase. Copaci cu frunze îngălbinate se leagănă trist în bătaia vântului iar pe deasupra păsări călătoare își iau adio dela sate, plecând în lung șireag. Toamna îmbrățișează câmpii, satele în mantie de sărbătoare, de belșug și veselie. În sat se mult freamăt și gospodarii adun roadele de pe câmp. Clăcile cu țuică, vin, cu veselie de fecioare și feciori, cu glume și povestiri de-a-le bâtrâniilor vor răsună în noapte, ca o rugăciune de mulțumire.

Peste sate se aşterne liniștea, înlăturând grijiile de cu vară și indemnând sătenii să se pregătească pentru iarnă.

Si într-o dimineață, un sunet metalic de clopoțel, va aduce vestea: „se deschide școala”.

Copiii săbordalnici vor trezări de dorul școalii, lăsând câmpii cu jocuri, cu vite la păscut și adunându-și cărtile de prioradă, de pe vatră, de prin colțuri, le va șterge de praful verei și vor ruga pe mame să le coase trăsutele uitate. Urmăriți de privirea blândă a mamei, doi căte doi se vor îndrepta către școală, povestind între dânsii pătanile de cu vară. Ca prin farmec curtea școalii, părăsită și tristă până acumă, e plină de viață. Jocurile se firipează îci și colo, cetele devin mai gălăgioase iar copilași încep să se simtă tot mai bine. Dintr-un boschet de flori, apare figura blândă a învățătorului, păsind încet de teamă să nu le tulbere jocul. Dar îl-ai găsit! Copilași îl au zărit și se sfiesc să-l întâlnească. Domnul măngăie pe unii, vorbește cu alții și le face semn să intre în clasă. Droia de copii năvălește în clasă, fiecare cu gândul să apuce un loc în față.

De pe catedră domnul răsfoește niște hărți, înconjurate de colegi și sfătuind între dânsii. E vorba de cărti. O carte nouă scrisă curat și frumos cu chipuri mândre, va trebui să intre în traista copilului, ca să prindă dragoste de dânsa. Domnul lămurește pe fiecare copil, căți bani trebuie să aducă pentru cărti. Bani se vor strângă la olătă și domnul va pleca la oraș, să cumpere cărti. Atât știe copilul. Noi mai știm însă că avem la sută nu știu cătă rabat și că putem cumpăra cărtile de unde vom; mai bine zis dela acel ce dă rabat mai mult.

Rând pe rând învățătorii vor duce din sate mii de franci în cassa librării.

Acum e momentul să dovedim că știm să ocolim străinul. Aveți în față dv oferte a multor librări din orașe, ce fiecare se întrece să momească cu un răbat mai mare. Nu vă lăsați furăți de cățiva lei mai mult. Străinul e în stare să dea cătă de mult, numai să te vadă în prăvălie și să te facă un bun client. Ocoliți cu scârbă firmele mari a străinilor librări, ce și-au făcut bogăți prin marea noastră îngăduială.

Rătăciți câteva ceasuri prin oraș și veți vedea îngămadite pe la colțuri, pînă prin străzile întunecoase mici lîbrăril, gata gata să se prăbușească, sub povoara concurenților străine.

Citește-l firma și vei vedea cu durere un nume românesc. Sunt foști băleți de prăvălie, ce-au slujit pe la străini și au îndrăsnit acuma, cu miclele economii să deschidă o prăvălie. Si acești români, sănge din sângel nostru, luptă cu indiferența noastră și concurența străinilor!

Lăsați listele străine, cu zâmbetul curtenitor cu mușcătura de viperă și intrați în mica prăvălie (lîbrărie) a românului și cumpărăți cărțile ce vă trebuie!

Mă gândesc la o propunere. Ce ar fi dacă învățătorii prin cercurile culturale sau chiar și primarul Rezidor Școlar ar alege o librărie românească, de unde toți învățătorii din județ, să cumpere cărți scolare?

Ce-ar fi? Deocamdată frumoasă faptă patriotică, cea mai salutardă măsură luată de învățători și autoritățile noastre școlare.

Mâine, când librarul român va străluce în mijloc de oraș, concurență străină, noi vom putea zice cu mândrie că ne-am făcut datoria față de negoțul românesc iar astăzi scrieți și îndemnați colegii:

„Se deschid școlile și cumpărăți cărți dela librarul român!“

Gh. Atanasiu.
Timișoara.

Improprietările din com. Căpruța jud. Severin.

Multe ziare au semnalat nedreptările făcute cu ocazia improprietării de către anumite persoane puse în situația de a putea face ilegalitate. Unele în scopul de a atrage în urma destăinuirilor vre'o anchetă, altele cu simplu scop de-a da în vîlăgă caracterul unor oameni mici la suflet. Si asta e ceva, natural pentru oamenii simțitorii. Dar chiar și pentru rest, nu-i o mândrie să fie arătați cu degetul în ori ce moment.. Cel puțin așa cred eu. Se poate însă să și greșesc, prea sunt subiectiv, prea mult asamănă sufiștul meu cu al altora... Dar la urma urmei ce importanță are că cineva e simțitor sau nu.

Dacă-mi rădici și eu glasul, — asta n' o fac cu alt scop, decât pentru a semnală o nedreptate din domeniul improprietării. Poate să nu fie ultima după cum e cert, că nu e prima și deci persoanele, care au jucat aci un rol destul de important n'au de ce să se sinchisească.

E vorba de improprietărea făcută în comuna Căpruța jud. Severin de pe do-

meniul absenteistului Adalbert Nemeș. Pământul arabil fiind puțin, iar oamenii săraci, totul tip s'a fixat la 2 jug. cad. și

astfel întreg pământul folosibili fu împărțit locuitorilor, cari erau îndreptăți să-l capete. Taboul de improprietăre trebuia să fie înaintat, gata să se prăbușească, sub povoara concurenților străine.

Acum însă încep manoperile unui primar „speriat de puterea sa“. Totul se schimbă și asta cu ajutorul unui domn judecător — pe care e bine să-l cunoască toți — Ianculescu. Toate rudenile primarului sunt puse la locul lor, toate capătă prin corectarea ilegală a taboului de improprietăre pământ, deși nici una nu era îndreptățită, însuși el, primarul ilegal ajunge să-si ia o bucată destul de onorabilă. În schimb pentru a face față taboului, voluntari fără o palmă de pământ propriu cari au luptat pentru întregirea neamului în iadul dela Mărăști, primesc pământ nefructifer.. biserică care căpătase 5 jug. cad. se trezește numai cu 3 și acestea căpătă într-un loc ce nici pe jumătate nu-i aduce venitul că avusese pe locul anterior, în timp ce pe locul ce mai năște și folosea biserică, a devenit stăpân acel domn primar a căruia soție, — să se ştie și asta — e sectară, năzăreană, și a cărei față e nebotezată.

In sărbi vine și ziua improprietării 15 Iulie a. c., zi în care se săvârșesc noi ilegalități.

D-l judecător din înălțimea unui coridor declară depuși în posesiune pe toți acei luati în taboul de improprietăre (corectat ilegal la față locului). Nici mai mult nici mai puțin...

Si astfel fu înfăptuită improprietărea în comuna Căpruța, fără ca cineva să știe, că pământ capătă și unde...

Scurt, fără perdere de vreme „conform taboului“ iar taboul nici... Dar nici puneră în posesiune, de fapt n'a fost efektuată de către judecător în aceea zi, ci la o săptămână de către un domn inginer, primar și delegat.

Si pentru că nimeni să nu poată face contestație în timp legal și pentru că nimeni să nu știe ordinea în care ar urma să se facă reparările pământului, planul de parcere n'a fost afișat după cum prevedea legea. Si astfel mulțămîntă acestui procedeu, cei mai săraci oameni au ajuns în stăpânirea pământurilor nășipoase, pe când alții ce nici nu ar fi fost îndreptăți să capete, dar erau puternici, în locul cel mai bun.

Deci e cert, în comuna Căpruța s'au săvârșit cele mai mari ilegalități — toate cu ajutorul unui stimabil(?) magistrat.

Iată calea cea dreaptă a justiției...

Dar să trecem mai departe, să vedem care a fost scopul acestor procedee, fiindcă dacă scopul a fost nobil, toate ilegalitățile se iartă și D-l magistrat rămâne Onorabil(?)

Corecturile ilegale în taboul sunt făcute toate în favorul rudenilor primarului, în favorul delegaților comunali — fără de cari nu se putea opera — și în favorul primarului. La distribuirea toți aceștia s'au înfrânt din locurile cele mai bune. Logic, e deci, că trebuie să existe ceva într'e judecător și primar — și chiar există... Primarul Ioachim Moisescu, are o rudenie căm sus pusă, un „unchi“. Natural un unchi care înețe la nepot, care îi cam dă directive și care în cazul acesta era în măsură să împrumute ceva din puterea sa primarului nepot. D-l cititor va înțelege mai bine întreaga situație, când va ști că acest unchi e un domn mare, cu poziție înaltă în ma-

gistratură. Cum să fi putut lucra altcum D-l ce să subscrive Ianculescu — magistrat...

Si ca să dovedesc că într-adevăr astăzi fiindcă acela face dovadă, care afirmă și nu cel ce neagă — voi adăuga cuvintele spuse de primar într-o discuție avută cu un om onorabil pe chestia taboului.. „Ce unchiu mi-a zis, că dacă lotul tip ar fi de 6 jug. eu îmi pot lua 6 jug.“ un mic document, ce întărește cele susținute mai sus.

Deci scopul D-lui ce să subscrive Ianculescu magistrat nu e joacă... A făcut un mic serviciu șefului cu titlu lung. El rămâne tot cetățean Onorabil-natural după domnia sa. Zic după domnia sa, fiindcă un om ce și dă cuvântul de onoare fără ca să și-l indeplinească după „noi“ își perde din valoare. Si D-l magistrat văzând insu-i ce mare nedreptate a făcut luând pământul dela biserică, cu mâna pe inimă și-a dat cuvântul, că biserică își va recăpăta locul. Si biserică până acum n'a căpătat nimic.

Dar la urma urmei ce face un cuvânt de onoare!..

Si când te gândești că toate acestea din cauza unui primar „speriat de puterea sa“ care pentru prânzul cu ocaziunea improprietării a adunat dela locuitorii pe lângă alimente și o sumă de 40 000 Lei și care tot în chestia improprietării a mai repartizat pe locuitori peste 50.000 Lei, fără ca să își fi dat sama de destinația acestor sume, e rușinos, zău rușinos...

G. A.

De necrezut.

Să întâmplat că reprezentanții țărilor: Germania, Ungaria și Austria din București au intervenit la guvernul român în interesul artistelor venite la noi în țară din țările lor.

I-au rugat adecă să impiedice prin măsuri drastice pe comercianții de fete, de carne vie ca să nu exploateze în mod barbar artistele din localurile publice, căci la caz contrar, ei nu vor mai permite artistelor concetașene să vie în România.

Afirmă mai departe — ministri străini că abia este zi în care să nu seosească la legăturile lor diferite plângeri și abia trece săptămână să nu se sinucidă sau să nu dispară fără urmă către-o actriță artistă străină.

Noi zicem celor dispărute să le fie de bine, iar pe d. diplomați străini n'avem decât să-i rugăm să le acasă în țările lor pe respectivele „artistă“ cără în cele mai multe cazuri sunt jidoavice depravate și cari cu ajutorul tărtanilor de la noi propagă demoralizarea, boala secesuale ca răspălată luând o mulțime de parale.

In treacăt.

A căzut Guvernul.

În fine, guvernul a căzut răpus de o boală grea, pe care o știe întregă țară, luând locul noul guvern care imediat s'a pus pe muncă și după ce a stârbit tot răul din țară, a pus alte baze statului și, țara înfloreste.

Imposibile de cărți s'au îngrozit atâtă bieșil tăran, ce nu mai știa cum să-și mute povara, cum și comercianții ce nu mai puteau afla modalități noi pentru îmbogățire, au scăzut, le-a scăzut nouă guvern, mulțumită oamenilor esperții din care este compus.

Preful pănei și a celor necesare traiului a scăzut uimitor, și acum și cel mai sărac om este mulțumit că la urmă urmator a ajuns la cărma țărilor guvernul care le trebuiește, care le înțelege nevoie.

Funcționarii netrebuchi și ajunși prin anumite alegeri pe sprâncenă, au fost dată afară, iar cei rămași, primesc leașa urcată cu 50%, spre a nu fi siliți a mai umbla sdrențosi și năcăjiți, căci actualul guvern pune mare pond pe funcționarii Statului.

Jidani, cărora până acumă țara noastră le-a fost cuib bun și vacă de muls, și-au luat catrafusele plecând spre Palestina și astfel țara este lipsită de aceste lighioane. Români buni de suflet, la plecarea acestor lăcuste, le-a cântat în corpore „Imnul Studenților Creștini“.

Imbogății de răsboi și după răsboiu, au fost luati din scurt și li s'au confiscat averile în favoarea Statului.

Gheșeturile pe la Ministerul nu se mai fac nici la pasapoarte, Monitor, și nici la petrolieri.

Trenurile s'au stințit și fiecare pasager i-și primește biletul în tren dela șeful trenului, iar de accidente nu se mai aude nici poveste.

În țară acumă domneste dreptatea mult aşteptată de atâtă timp și, locuitorii mulțumiți de aceasta, împodobiti cu flori în pălării și haine naționale, serbează ziua libertății cîntând pe toate străzile orașelor nouă cîntec:

„S'a dus viață cu povară,

S'a ștroncat dreptatea țării,

Păcătoșii s'au condamnată,

De jidani suntem scăpați,

Și fiecarul i-e frate

Mult dorita Libertate“.

Dar aceasta a fost numai un vis.

Dimineață la redeșteptare, poporul s'a văzut din nou înămat cu poveri, traiul scumpit, funcționarii sbuciumați, jidani mulțumiți că și pot face mendrele în țară noastră și biletul român plin de năcăzuri.

Între vis și realitate!

Ioan Lotreanu

Aradul românizat.

(Urmare și fine).

Un caz regrettabil s'a petrecut luniile trecute. Marele Institut economic, „Victoria“ — a cărui trecut, era cea mai sigură cheie în viitor... a ajuns în criză.

Cățî săteni, muncitori, funcționari, români, nu și puse să nădejdea în el.)*

Iată cîstea și omenie, — muncă neprecedată — Marele întreprinderi comerciale și industriale — isvoare reale de căstig mult — sunt în mâna negustorilor, jidani, nu înămat a românilor...

Dece?...

Sunt în Arad forțe și energii capabile de mult efort în lupta pentru românism.

Așa e P. S. S. Episcopul Grigorie

* Sperăm că acest mare și puternic institut va începe în curând să funcționeze din nou sub o altă conducere cu mai multă pricere.

N. R.

ai Aradului, — o înaltă și intensă activitate pastorală, subliniată de ajutorul imediat și binevoitor al preoților, — cari ar trebui, ar putea da roade, și roade bune.. sdrobînd: desfrâul, patima, clevetirea, jocurile norocoase — prin morală creștină.

Există în Arad, o școală normală de băieți, în fruntea căreia se află un distins personaj — cu multă competență, autoritate morală și reputație: d. Cluceanu, — ale cărui hotărâri de-a înființa cu elevii — vîltoii dascălii de mână — o soc. literară, cu șezătorii săptămânaile, cu rost și bine pregătite, ar avea mult farmec, — mai ales în acest oraș — invitând în fiecare Sâmbătă seara, înțelectualitatea română a orașului.

Aceaș pildă — demnă de toată lauda, — o poate urma și D-na Colonel Louler — una din fruntea fețelor române arădane, — cu elevile școalei.

Apoi liceele — de fete și băieți — și pot împăne un program mai bogat și mai variat.

Dnl Mihulin și A. Crișan — direcțorii acestor licee — au toată atitudinea să-i aibă dispoziții în sensul acesta.

Deasemenea Dl Ing. Bălteanu — Dir. școalei de arte și meseril, poate să satisfacă aceste cerințe. — Si nu ne indoim că va da o serie de buni conducători de ateliere și buni industriași, spre a poseda români industria.

Profesorii dirigenți, cu bună voință, să facă tot posibilul ca elevii să assimileze noțiuni de cultură generală (nu didactică) îndrumându-i în mod amical, în purtarea și ocuparea lor zilnică, comportarea în diferitele împrejurări, modul de a-și forma cultura: citirea autorilor români, — nu a scrierilor pornografice, existente, care înținează imaginația și atâtă postă, — purtarea în familie și societate.

Activitatea săptămânală a societății să fie vastă, complicată, căt se poate de variată, comunicându-se printr-un proces verbal activitatea bilunară sau lunară.

Pe lângă fiecare școală, să permane să funcționeze o bibliotecă de cărți — în special literatura română — diverse lucrări ce trătează mari probleme sociale, de toată actualitatea. Biblioteca să fie abonată la cele mai mari și mai frumoase și mai instructive reviste literare și științifice — și un bun bibliotecar, gata să-ți de-a orice indicări asupra celor mai importante lucrări pe care vœști să le consultă.

Cel puțin odată la lună școlile să asamblu — două căte două — să organizeze frumoase serbări la Palatul Cultural. Va fi un adevărat triumf pentru școală care a reușit ca timp de un an la fiecare lună să fi avut serbare la palatul cultural.

Din comuna Pecica

Primim o plângere lungă în care se amintește că până acum de curând era obiceiul ca cele 5 mori să-și alătă trăsurile lor, cu care strângau bucatele dela oameni din comună, le duceau la mori, le măcinau ducând fără acasă fâlna, tărâtele și celealte rămășițe. Pentru măcinat și transport se lăua naștere de războl vama de 5% care s-a urcat în decursul răsboiului și a fost urcată până anul trecut, când a scăzut iară la 6%.

Acum însă proprietaril de mori s-au întăles și au hotărât că nu mai aduc bucatele nici nu mai duc fâlna acasă, iar vama au urcat-o — ei zic că au autorizație dela d-nul Prefect pentru aceasta — dela 6% la 10%.

Iată cum întăleg jidani să jăfulească pe țărani români!

Flindcă nu trebuie să se uite că scumpindu-se lemnele să a scumpit și grâul ba raportul dintre prețul grâului și al lemnelor de pe timpul dinaintea războului și cel de azi este că grâul acum este cu mult mai scump față de lemne decât cum era atunci, prin urmare nu-i legal, nu-i cinsti și-i rușinoasă — dar jidani nu prea știu ce-i ilegalitatea necinstea și rușinea — procedura morilor din Pecica.

Și tocmai de acea rugăm respectuos pe d-l Prefect al județului să revie asupra autorizației de care amintesc jidani, pe care dacă o au, au primit-o mințind și inducând în eroare autoritățile, iar dacă nu o au pentru minciună, de asemenea trebuie să li se simulgă perclunii.

Din Curtici primim:

D-le A-tor finanțier

Ioan Sferdian proprietar și de prezent, cărclumar în comuna Curtici, în anul 1926 când și-a câștigat brevetul, în cerere a pus motivul că are 2 copii, pe care nu poate să-i crească neavând din ce. Fără ca să se cerceteze cazul și adevărul, i-s-a dat, cu acelea condiții ca dânsul să-l exerciteze personal. Mai târziu făcându-se denunțuri contra acestui om, din partea mai multor invalizi și nelervalizi, că acest om numai din speculație de căstig se folosește de brevetul dat, pe care de altfel l-a subînchiriat altora, și dânsul nu-l exercită, pentru că deroagă, atunci când el posedă vreo 70 lugări cad pământ al nevestei lor fetiță, pe care o are, o crește, la institutul străin Noterdam în Timișoara.

S-a făcut anchetă de vre'o 2 ori, însă toate doar liniștit, iar pe dânsul Domn Cărciumar și proprietar de pământ nici capul nu-l doare. A făcut contravenții de mai multe ori, așea că până acum de 4 ori ar fi fost amendat, și se știe că, după lege și după amendă de 3 ori i-se ridică brevetul. Ce face banul, și smoală dacă ung roata. Vezi că merge mai departe.

S-a făcut și-a 3 oară cercetare din partea d-lui Sub. Insp. Bălăianu, când și dânsul să convins de adevăr și a făcut contra d-lui cărclumar denunț pentru ridicare de brevet către Minister, dar actele trecând pela forurile competente, de present zac pe masă la d-l Subadministrator, sau poate sunt puse la dosar!

Facem întrebare către d-l Administrator Nicoleanu că are dânsul știre de acea, și din ce interes ține actele d-l Administrator la ei fără să le rezolve și să le trimîtă Ministerului?

Administrație de încredere avem noi?!

Un Curtician

„De unde atâția jidani cu perciuni?”

Aceasta este în timpul ultim întrebarea — românilor din Arad.

Din „Portul Marsillei” le răspundem noi plini de durere și indignare, căci în adevăr trebuie să te scărbești, și să te pună serios pe gânduri întrebarea că ce se va alege din neamul acesta, când vezi Zi de zi înmulțindu-se veneticii băloșii cu pistrii, cu perciuni și fără ei, cu caftane soloase sau cu cilindre, cari scuipăți din alte părți ale țări și cu deosebire din alte țări, vin ca lăcustele și se aşeză în Arad și jud. Arad. Aci apoi în bună înțelegere cu celelalte lipitori de viață lor, sug, sug și iară sug săngele românilui, îi fură banii adunat cu mult chin și sudore și după ce s-au umflat de vlagă și s-au umplut punga pleacă în alte părți unde sperează să afle suflete și trupuri noi de exploataț.

In urma lor nu rămâne decât mizerie, năcazuri, boale și demoralizare!

Și românașii noștri totuși nu vor să întăreagă pericolul jidovesc, robia jidovească??!!

Invazia jidanilor.

De o bucată de vreme se obseară prin Arad tot mai multe mutre cu perciuni pe care înainte vreme nu le vedea.

Toate ziarele și în special celea semnate, atât celea scrise în limba română cât și celea scrise în vreo limbă minoritară, dau alarmă că în Ujvidék (Jugoslavia) și în Vilcovszky (Lituania) s-au săvârșit pogromuri, în care au fost măcelării mulți, mulți și de ai lui Iuda Israel.

Și iată cum:

1. O fată creștină de 17 ani care a servit la spurgăciunea de jidan Isi Jakob a dispărut și cutreera satele imbrăcată în haine de bărbat, a fost însă după multă căutare prină și recunoscută. Pe semne fiul lui Iuda își bătuse joc, necinste pe biata fetiță și ea de rușine și frică căuta să se ascundă din naționala oamenilor cunoscuți.

Când a fost prină și a pierdut conștiința în desperare ei de copilă creștină nevinovată; atunci populația înfrântă a început să-și răsbase, a atacat și lovit de moarte pe jidani, le a dărâmat casele, a omorât pe mulți între cari și pe șefabinul lor. Jandarmii au fost pe partea creștinilor.

2. În orășelul Vilcovszky organizația fascistă numită „Lupul de fer” a aranjat un pogrom-măcel de jidani, cu rezultat admirabil. Sub conducerea d. colonel Grigolunsk Szlovach s-au năpusit asupra caselor jidovești, pe bărbați i-au decapitat, pe femei le-au bătut. Poliția n'a luat apărarea tăranilor.

Spitalele gem de răniți.

Așa Vă trebuie lăsate spuseate ce suntești!!

E curioasă semnificațivă coincidența invaziei jidanilor semnalată mai sus cu aceste pogromuri trâmbițate de prin ziare și nu e eschis ca sărboasele multe proaspete să fie dintr-acei ce cauță refugiu în țara noastră, ca apoi să ne reclame la Liga Națiunilor îndată ce ne vom arăta neînduljiti cu purtarea, cu perciunii lor.

Puteam să așteptă că comisia de recrivare a locuințelor se va ocupa în timpul cel mai scurt cu recrivarea de locuințe pentru acești dușmani oaspeți nepoziți, și va da afară căiva proprietari din imobilele lor, ca să facă loc fiilor lui Iuda-Israel, ca nu cumva să rămână fără adăpost pe iarnă.

Precum suntem informați, intervenția în direcția aceasta s-au și făcut din partea coreligionarilor lor. Vom vedea!

ROMÂNIA!

Boicotati JIDANII și toate societățile, prăvăliile și biorurile lor.

Cum sunt persecuți jidani la noi?

O procedură inconștientă din partea Adm. Cfr.?

In „Foia oficială cfr.” No. 346 la pagină 6726 se aduce la cunoștință generală că jupunul ițig Kivovicz Sergiu este transferat pe cale disciplinară dela Direcția Economatului din București la Inspecția 5 L/c Arad, pentru diferite abuzuri săvârșite în dauna Căilor ferate, cu preluarea traverselor de stejar, unde Statul investește an de an sute de milioane, ca dovedindu-se inapt.

Ne miră procedura Dir. Cfr., care după ce a fost frustată cu câteva milioane de perciunii Kivovicz îi dă ocazie, să manipuleze și pe mai departe cu banii publici.

Dir. Cfr-eului crede că e destulă pedapsă o transferare disciplinară pentru un funcționar care lucrează în defavoarea patronului său?

Știi conducători Cfr-eului că această procedură este o mușamalizare nerușinată? Că o astfel de manipulare a banului public este o escrocherie și delapidare? Că opinia publică, și în special Căriștii cinstiți nu se pot împăca cu o astfel de mentalitate? Nu crede Dir. Cfr-eului că o astfel de afacere frauduloasă ar fi fost mai potrivit să fie deferită parchetului? E consientă Dir. Cfr-eului că prin o astfel de procedură incurajază fraudele și destrăbălarea în sănul său? Știe Dir. Cfr-eului că banii ce-i sunt puși la dispoziție pentru acoperirea nevoilor Căilor ferate sunt sudoarea țării, obolul săracului, care găsește sub poarta impozitelor insuportabile? Nu vede Dir. Cfr-eului că în urma astorful de proceduri străinătatea nu mai vrea să stea cu noi de vorbă?

Dacă toate acestea le vede și le știe credem că ar fi consult și rugăm foarte respectuos On. Direcție ca să revină asupra hotărârii de transferare și să-i aplică o pedapsă exemplară corespunzătoare cu gravitatea faptelor săvârșite, acestui individ și aceasta cu altă mai vârstă că la Inspecția 5 L/c n'a fost loc vacant și nu are nici o sferă de activitate, ci numai se plimbă, reține și pe alii dela lucru și incasează leafa mare de inginer, subșef de secție. Acești jidanași trebuie să plece dintre funcționari Cfr. Flindcă îi demoralizează, îi desonorează, îi impune și îi mordărește cu prezența lui până atunci până când ca orice păcătos nu să îspășește păcatele.

Și apoi mai la urmă în Arad avem destui jidani și străini la C. F. R.; chiar la secția L/c și șeful este un jidan, se numește ițig Horovitz inginer, acel tătan care pe români nu vrea să-i primească nici chiriașii în casa lui, ne putem închipui cum vor merge de bine, „strună”, lucrurile la această secție cu șef și subșef jidani, ultimul adus aci pe cale disciplinară, pentru bravurile săvârșite în București.

Funcționari cinstiți ar dori să știe, ce escrochierii fraude și pollogării ar trebui să comită cineva, ca să fie dat afară din serviciul cfr. și să infunde pușcăria, pentru că cu toate că s-au făcut multe și mari și mărunte, încă astfel de sancțiuni nu s-au aplicat.

Vom reveni!

CREMA DE FATA

„MARGIT“

De vânzare pretutindeni

Afaceri cu primiri în diferite școli și angajarea personalului în servicii.

Totdeauna s-au făcut intervenții ca să fie cineva angajat în serviciu sau primit la școală, dar ceace se face acum este mai mult decât rușine, mai mult decât scandal.

Am vorbit cu oameni, cari au venit să intre în școală de pădurari din Lipova și spuneau fără să mințească că deși vor fi primiți aleși numai 40 din cei 180, căci și au înaintat cererile, ei vor fi de sigur primiți fiindcă sunt protejați de: Dna general Averescu, d-na Argeșianu, dl ministru Argeșianu, alii de dl Opran Adm, casei pădurilor, apoi cealali pe rând de nemurări inspectori, și para inspectori, directori, deputați, advocați etc. etc. Ii stă mintea în loc și nu știi cum să-mi explic felul cum a ajuns cineva să fie protejat de miniștrii ca să poată fi primit în școală de pădurari, și care avea avea după absolvire câteva sute de Lei ieșă lună.

Dne Dzeule ce am ajuns!

Apoi căci candidați au ca protector „banul”, căci nu încearcă să cumpere conștiința membrilor din comisia de examinare cu mii și mii de Lei.

Oare nu sunt toate acestea mijloace folosite pentru a ajunge la un post sau la o școală cu ajutorul lor, murdarii ordinare?!?

Cum vor putea sărmanii membrii ai comisiei de examinare să reziste pe deoarete intervențiilor miniștrilor și a superiorilor lor, pe cari dacă nu-i ascultă se pot aștepta să fie în 48 ore transferați în Basarabia sau șicană în fel și chip, făcându-li se tot telul de mizerii, iar pe de altă parte aurului strălucitor, ademenitor de suflete, cu deosebire că puțini d. profesori dispun din belșug de el?!

Dar la C.F.R. credem că merge mai altfel? Nul căci altfel cum ne-am putea închipui obrăznicia respectivului țăran, care își prezintă cererea pentru primire aclăindu între acte și 500 Lei?

Aceia ar trebui spânzurați cari au învățat poporul nevinovat că nu se poate prezenta aici nicăieri ca să ceară un post, o slujbă etc. fără protecție sau fără bani, căci astfel va fi respins?!

Își dau seama cei păcăloși cum demoralizează nevinovăția, cum strică cinstea celor buni?! Dacă da! pentru ce intervin în interesul celor ce merită să ocupe postul cerut căci și așa îl primesc?! Iar dacă nu-l merită nu le este lor, celor, cari intervin, rușine, să ceară dela oameni cinstiți și demni de încredere să facă o faptă necinstită, să lăsă contra conștiinței lor primind — dacă și-ar uita de datorină — d. e. în școală de mișcare C.F.R.: idioși, orbi, surzi, schelete de om etc?

Nu le este rușine?! Ar fi bine să nu se uite ce inseamnă bunăcuvînta!!!

Până atunci nu va fi bine în țara această până când nu va dispărea: mita, protecția, jaful, necinstea și până când oamenii nu vor să ce-i rușine...

Convocare.

Membrul comunei promontoriale Minis se convoacă pe ziua de 15 Septembrie 1928 ora 4 p. m. la adunarea generală ordinară care se va ține în localul primăriei comunale Minis.

O B I E C T

1. Intocmirea bugetului promontorial
2. Aprobarea contului de gestiune din anul 1927,
3. Pertractarea cererii Sindicatului Viticol pentru a intra ca membri în Sindicat,
4. Fixarea termenului de cules,
5. Fixarea plată pe zi a muncitorilor la culesul viilor,
6. Propunerile.

Minis, la 5 Septembrie 1928.
G. Covacevici S. Mărza
notar promont. președ. prom.

Nicăieri nu se poate cumpăra marfă de textile, bumbac, misir și măruntișuri mai eftin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Siria

Se zice:

Că în vara anului 1919 după trupele române scăpaseră faimoasa Budapestă de teroarea bolșevicilor și a pornit o întinsă contrabandă de a aduce coroane neștampilate în Ardeal.

Fiind vorbă de o afacere grasă se poate oare ca nu jidani să joace rolul principal? Foarte multe cazuri au rămas nedescoperite, între cazurile cării au existat însă la iveau este și cazul unor mecanici dela actualul depou mare de locomotive din Arad, cării au fost prinși cu câteva lăzi de coroane hărție ascunse în cărbunii de pe tenderul mașinelor. Matadorul, care a avut rolul principal în această rentabilă afacere ar fi fost un tloar inginer mecanic botezat cu cuțitul din jinutul zărandului — va fi fost moț crestat cu brișca! — cu numele Reichenberg Dezső!

Nu știu ce amendă li s'a dat de către ministerul de finanțe, am aflat însă că mândri noștri grănicieri le-au scăpinat spatele și mai jos, incât și azi, când aud numai de numele de grănicieri sănătatea și de șarpe, păind cu mâna involuntar fundul pantalonilor.

Așa din curiozitate am vrea să știm că actualul șef al Depoului mare de locomotive din Arad inginer Reichenberg Dezső nu are cumva cunoștință de acest caz. Eventual i-am să recunoscători pentru informațiile ce nălătar să referitor la locul unde se găsesc pantalonii scuturăti de praf de cravașa grănicierilor români în 1919.

Că în Rusia este foamete mare. Nu se găsesc cereale nici de sămânță. Dați desigur mor creștinii cu grămadă. Suntem însă siguri că Laiba Ștrul și consângeni lui, din neamul lui lăudăvor avea din belșug tot ce le trebuie. Aceștia sunt înbuiați și trăesc în desfrâu, își au școlile și sinagogile lor neatinsă, iar băieții popor creștin rus se prăpădește, moare pe capete, după ce mal naîntă lăruie să fie suflați, ucigându-i conducătorii: episcopi, preoți, învățători etc. și închizându-le școlile și bisericile transformându-le în: cazarme, cinematografe, etc.

Așa înțeleg jidani ralul bolșevic!

Că în Africa de sud o fată de 20 ani, când i s'a comunicat vesteasă că logodnicul ei a suferit un accident mortal, a fost cuprinsă de somn din care s'a trezit abia acum după 18 ani. În decursul somnului s'a pierdut graful dar medicii sporează că se va putea vindeca.

Nu este aceasta o minune?

Păcat numai că nu se spune dacă și îmbătrânit în decursul somnului sau ba și că nutremant primită în careva formă; noi credem că nu!

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Dorobanți vine la licitație publică în ziua de 11 Octombrie 1928, ora 9 în curtea primăriei, 1 buc. taur neapt de reproducție.

Licităția se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Dorobanți la 30 August 1928.
Primăria.

Nr. 1187—1928.

No. 1187 | 1928.

Publicații.

Primăria comunei Dorobanți vine la licitație publică în ziua de 11 Octombrie 1928, ora 9 în curtea primăriei, 1 taur neapt de reproducție.

Licităția se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Dorobanți, la 30 August 1928.

Primăria.

Tipografia Diecezană, Arad.

Informații

Consiliul de război din Chișineu a condamnat pe sublocot Teodorescu Toma din batal. 10 vânători de munte, care a fost acuzat și dovedit de lovirea inferiorului, la un an închisoare și 2000 Lei amendă.

Azi, mâine când răcoarea nu mai permite să cerceteze sexul frumos strandul, scăldătoarea în liber la marginea râurilor, este bine să se știe că prima femeie s'a scăldat în liber la marginea mării acum 122 ani adecă în anul 1806. Ea s'a numit contesa de Boigne din orașul Dieppel — Franța.

Toată lumea care o văzut-o a crezut că-i nebună și abia numai cu 10 ani mai târziu s'a scăldat și alte femei. Dar azi? azi se scăldă și pe străzi, iau băi de soare aproape desbrăcate, fără nici o jenă.

Puțini oameni știu că în Perzia până în 31 August a. c. erau separate teatre pentru femei și separate pentru bărbați. Numai în 31 Aug. s'a permis ca în viitor să poată cerceta femeile și bărbații împreună teatrele.

Iți vine să nu crezi și totuși a fost adevărat.

Doctorul COSMA și-a reluat consultațiunile pentru boale interne, tuberculoză, boale de piele și vene.

Consultă zilnic dela 10-12 și 3-5 Piața Catedralei No. 7.

O femeie din Ismailia, Africa de nord, a născut 6 copii: 4 fete și 2 feori, toți sunt sănătoși. Să acesta este un record, a întrecut pe o femeie din Sardinia, care născuse 5 copii și pe unele englezălor care au avut căte 4 copii gemeni.

Noi Românilor ne mulțumim deocamdată cu numărul de căte trei, dar nici aşa n'ar fi bai, păcatul este însă că femeile române sunt prea moderne și din nenorocire nu mai vreau să facă nici chiar căte un singur copil. Femeile de felul acesta ar trebui semnate cu fer roșu în frunte!

Sunt unii oameni, cărora le place să se occupe cu pasările, căci vezi „pasărea bună“ adesea este simpatică. Așa au constatat că cu ce iuțală — vitează sboară unele paseri d. e. cele mai multe cu o iuțală de 45—50 km. pe oră, corbul și mierla cu 70 km., rațele sălbaticice cu 60—150 km. vulturnul cu 170 km. și în fine simpatica rândunică cu 75—300 km.

Și fiindcă noi nu putem măsura distanțele acestea, n'avem încotro trebuie să credem ce au constatat și ne spun alții.

Gânduri despre Jidani. Marele filozof Fichte zice, că pentru acordarea drepturilor cetățenești jidanilor, nu vede decât un singur mijloc: „să li se taie într'o noapte capetele la toți și să li se înlocuiască cu alte capete în care să nu mai fie nici o idee jidovească.“

— Spinosa, filosof jidă care, prin faptul că n'a recunoscut doctrinele talmudice, a fost ucis, zice despre jidani: „Jidani, cari dela Avrum și pănu astăzi nu s'au putut măntui de păcatele lor seculare, au devenit cangrena societății, astfel că exterminarea lor n'ar fi decât o binefacere pentru omenire.“

In Ungaria a fost numit secretar de stat Gömbös Iuliu conducătorul ungurilor naționaliști-creștini, iar Dr. Weknerle ministru de finanțe în locul d-lui Dr. Bud Ioan-român din Maramureș, — care a fost numit ministru al economiei publice.

Epidemie de gripă-influenză.

Cine nu-știu aduce aminte, de jertfele nenumărate, pe care le-a secerat boala numită gripă spaniolă, care a bănuțuit în anii 1918 și 1920.

Atunci s'a întâmpiat că au dispărut familiile întregi, cari au fost cuprinse de acea boală. S'a întâmplat în foarte multe cazuri că soldați s'au oferit, cari au îndurat pe fronturi și în prinsoare cele mai teribile chinuri și mai nefunchiante neajunsuri, au scăpat totuș cu bine și spre durerea sfâșietoare a familiei au căzut jertfă acelei boale în decursul călătoriei în spre casă, înainte de ași revedea pe mult doritii săi, sau la 2-3 zile după sosire în mijlocul familiei desperate.

Despre o astfel de epidemie vă acum știri din Grecia. În orașul Atena și Pireu sunt peste 350.000 bolnavi și morți zilnic peste 40—100 persoane.

Cine știe, dacă nu va ajunge și la noi această înflorătoare boală, căci deja se ivesc îci colo, tot mai des, cazuri de răceală.

Curse cu avionul. Am vestit mai demult că și la noi vor circula avioane de călători între Cluj-București-lassen-Cernăuți. Vineri în 24 a și pornit din Cluj primul avion de felul acesta, și urmează să facă cursă regulată plecând din Cluj Luni, Mercuri și Vineri la ora 6 dimineață.

Prețul unui bilet este 1200 Leu. Primul avion n'a avut decât un singur călător căci, vezl ai noștri zic: „mergi încet ajungi departe“ și și dau bine seama că mergând prea repede ușor pot ajunge prea departe, chiar pe calea lăță lume.

Mărci poștale, cari costă milioane. Puțini oameni își dau seama că a te ocupa cu colectarea mărcilor poștale îuseamnă că nu numai te distrezi, ci își poți aduna și averi mari, nemai vorbind de comercianții de profesie, numiți filateliști, cari lucrează cu capitaluri de sute de milioane.

Natural lucrurile rare sunt cele prețioase și în ce privește mărcile. Așa d. e. mărcile insulei Mauriciu, din 1847 valorează 650.000 franci (peste 5.000.000 milioane) lei bucate. La fel și cele ale Guianelor engleze.

Avem și noi Românilor mărcile poștale „cap de bou“, cari sunt foarte rare și costă aproape un jumătate milion lei bucate.

Recomandăm tuturor să se occupe cu colecționarea de mărci și-i asigurăm că nu le va părea rău niciodată.

Se aduce la cunoștință onor, public, că în noaptea de 13 Sept. a. c. dela orele 11 seara până la orele 6 dimineață servirea apei va sista din cauza unor modificări ce se fac în rețeaua conductelor principale.

În Germania după o statistică făcută acum de curând se dovedește că peste 12 milioane de femei ocupă diverse posturi; cu 30%, mai multe decât în 1908. În prăvălli sunt angajate mai mult de 74% din întreg personalul.

Poșta redacției.

Olui Axente Indricău: Despre cheia generalului Diale în No. vîtor.

Abonați, cetiți și răspândiți ziarul L. A. N. C.

„Apărarea Națională“

Primăria comunei Radna

PUBLICAȚIUNE.

Primăria Comunei Radna publică licitație pe ziua de 14 Oct. 1928 orele 9 a. m. în localul primăriei pentru următoarele furnituri:

1. Pentru furnizarea petrolului, chibritelor și sticlelor de lampă necesare pe anul 1928.

2. Pentru imprimate, hârtie și recipiente de cancelarie necesare notariului din Radna pe 1928.

3. Pentru cerealele necesare animalelor de reproducție pe anul 1928.

4. Pentru lucrările de mici reparații necesare la primăria comunei Radna.

5. Pentru confectionarea hainei necesare poliștilor comunali, ca 4 rânduri haine de iarnă, 2 mantale și părechi de cizme.

6. Pentru lucrările de tâmplar și faur necesare la primărie.

Mal departe pentru vinderea proprietățea comunei de pe un teritor de circa 1 jugh. cad. al cărui preț de strigare este de Leu 600.

Dacă licitația 1-a nu va avea rezultat, a II-a se va ține în ziua de 28 Oct. 1928.

Licităția se va ține în conformitate cu art. 72-83 din Legea Contabile Publice.

Radna, la 4 Sept. 1928.

Primăria.

România. Judecătoria rurală Rovine-Arad.

G. No. 2824 | 927.

Extras din Publicația de Licităție.

Se publică la cunoștință generală că în ziua de 1 Octombrie 1928, ora 4 p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Pececa avereia urmăritului compusă din 4 măji porumb sfârmat, 8 perne cu feje albe una dună cu față albă evaluate în sumă de 7600 Lei pentru despăgubirea creditorului Gheorghe Stefan repr. prin avocatul Dr. Aurel Novacu din Pececa pentru suma de 2837 Lei 80 bani capital, interese de 10% dela 4 Martie 1926 plus spesele stabilite până în prezent în sumă de 3060 Lei ce are a le primi în baza decizioni judecătoriei rurale Rovine No. 2824/1928 Rovine la 12 Sept. 1928.

ss. Delegat jud. Cendan

România. Judecătoria rurală Rovine-Arad.

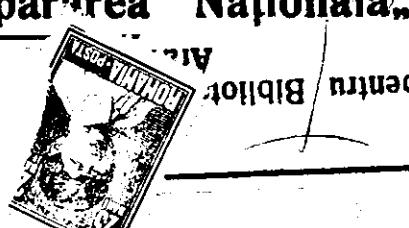
No. 876 | 1927.

Extras din Publicație de Licităție.

Se publică la cunoștință generală că în ziua de 24 Septembrie 1928 ora 3 p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Pececa avereia urmăritului compusă din una mașină de cusut marca „Singer“ evaluată în sumă de 4000 Lei pentru despăgubirea creditorului Dumitru Cismăș repr. prin avocatul Dr. Aurel Novacu din Pececa pentru suma de 339 Lei capital, interese de 12% dela 3 August 1925 plus spesele stabilite până în prezent în sumă de 387 Lei 50 bani ce are a le primi în baza decizioni judecătoriei rurale Rovine No. 876 | 927.

Rovine la 12 Sept. 1928.

ss. Delegat jud. Cendan

ețului.

48